

MÅNEDENS BØN

Ledermødeindledning Af Helga Kolby Kristiansen

Salme

"Gud, vi er i gode hænder"
FDF sangbogen nr. 228

Kommentarer

Den bøn jeg har valgt til denne måneds bøn, har som overskrift "Ensom".

Det er måske ikke en bøn, vi har brug for så tit, forhåbentlig da ikke. Og slet ikke en bøn, som jeg ville vælge som en fælles bøn i FDF, hvor vi jo oftest er fyldt med taknemmelighed over alt det dejlige og rare, vi oplever sammen, og derfor har mest lyst til at sige tak til Gud.

Men sådan er det jo ikke altid. Somme tider er det nærmest det stik modsatte, og jeg kan opleve ensomheden - også midt i det store fællesskab. Det er en meget personlig bøn, som man dybest set kun kan bede med sig selv. Måske er man så ensom, at man slet ikke selv kan finde på ord til en bøn, og ikke en gang kan få begyndt med ordene "min Gud". Når man er meget ensom, forsvinder Gud let væk fra én, og så kan det være godt at "låne en andens ord", fordi en færdigskrevet bøn måske lige rammer det, jeg selv føler.

Denne bøn hjælper mig i gang med ordene "min Gud". Så er jeg alligevel ikke helt alene. Gud er der,

og jeg tror, at han hører mig. Og så betror den bedende sig til Gud og fortæller, hvor ondt det gør at være ensom. For til ensomheden knytter sig som oftest en opfattelse af, at ingen kan lide mig, og selv om der er mange mennesker i nærheden, føler jeg ikke, at der er nogen jeg kan snakke med, om det der presser og piner mig. Det store ønske er derfor også at møde et menneske, som kan forstå mig og hjælpe mig ud af ensomheden.

Når den bedende er nået hertil i sin bøn til Gud, så er det næsten som om, at Gud allerede har hørt bønnen, for pludselig skifter bønnen fokus. Den bedende får øjnene op for, at det kunne jo være, at der også var nogen andre, der have brug for hjælp. At den ensomme måske er den, der til en anden person skal sige: "Jeg kan godt li' dig". Og fra at have følt sig helt alene, er det som om, at den bedende langsomt bliver klar over, at der er en verden uden for, hvor der er mennesker ligesom den bedende selv, og at bønnen - og Gud - på den måde leder ud af ensomheden. Måske ud til det menneske, som den bedende så stærkt ønsker at komme til at tale med. I bønnens form får vi her at vide, at når Gud handler og hjælper os, så er hans eneste og bedste råstof os mennesker.

Månedens bøn

Min Gud!
Jeg har ikke et menneske at betro mig til.
Jeg tror ikke, at nogen bryder sig om mig.
Der er så mange omkring mig,
Og dog føler jeg mig ensom.
Lad mig møde et menneske,
Som jeg kan tale med.
Hjælp mig, så jeg ikke går forbi den,
som venter på mig.
Lær mig at sætte pris på andre,
så jeg ikke hele tiden kredser om mig selv.

Salmebogen, bøn nr. 49. Gerhard Pedersen

Salme

"Aftenhimlens Strålesymfoni"
March og lejr nr. 36